

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61

22 октомври 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 381/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 381/02   Дело C-256/18 P: Жалба, подадена на 9 април 2018 г. от Massimo Campailla срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 23 януари 2018 г. по дело T-759/16, Campailla/ Европейски съюз 2

2018/C 381/03   Дело C-452/18: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Испания), постъпило на 11 юли 2018 г. — XZ/Ibercaja Banco, S.A. 2

2018/C 381/04   Дело C-453/18: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia Vigo (Испания), постъпило на 11 юли 2018 г. — Bondora AS/Carlos V. C. 3

2018/C 381/05   Дело C-460/18 P: Жалба, подадена на 12 юли 2018 г. от НК срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 3 май 2018 г. по дело T-574/16, НК/Комисия 4

2018/C 381/06   Дело C-468/18: Преюдициално запитване от Judecătoria Constanța (Румъния), постъпило на 18 юли 2018 г. — R/P 5

2018/C 381/07   Дело C-480/18: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 23 юли 2018 г. — AS „PrivatBank“ 5

2018/C 381/08	Дело С-489/18: Преюдициално запитване от Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 26 юли 2018 г. — Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter	6
2018/C 381/09	Дело С-492/18: Преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 27 юли 2018 г. — Openbaar Ministerie/ТС	7
2018/C 381/10	Дело С-494/18: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Испания), постъпило на 27 юли 2018 г. — Bondora AS/XY	8
2018/C 381/11	Дело С-496/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 30 юли 2018 г. — HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft. и др./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	9
2018/C 381/12	Дело С-497/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 30 юли 2018 г. — Budapesti Közlekedési Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	10
2018/C 381/13	Дело С-499/18 Р: Жалба, подадена на 27 юли 2018 г. от Bayer CropScience AG срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 17 май 2018 г. по дело Т-429/13, Bayer CropScience AG/Европейска комисия	12
2018/C 381/14	Дело С-500/18: Преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj (Румъния), постъпило на 30 юли 2018 г. — AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București	13
2018/C 381/15	Дело С-503/18 Р: Жалба, подадена на 26 юли 2018 г. от Inge Barnett срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 16 май 2018 г. по дело Т-23/17, Barnett/Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК)	14
2018/C 381/16	Дело С-525/18 Р: Жалба, подадена на 9 август 2018 г. от Marion Le Pen срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 19 юни 2018 г. по дело Т-86/17, Le Pen/Европейски парламент	15
2018/C 381/17	Дело С-526/18: Преюдициално запитване от Förvaltningsrätten i Göteborg (Швеция), постъпило на 13 август 2018 г. — AA/Migrationsverket	16
2018/C 381/18	Дело С-549/18: Иск, предявен на 27 август 2018 г. — Европейска комисия/Румъния	17
2018/C 381/19	Дело С-556/18: Иск, предявен на 30 август 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания	18

Общ съд

2018/C 381/20	Дело Т-14/16: Решение на Общия съд от 11 септември 2018 г. — Apimab Laboratoires и др./Комисия (Защита на потребителите — Определяне на максимално допустимите количества на полициклични ароматни въглеводороди в хранителните добавки — Регламент (ЕИО) № 315/93 — Анализ на рисковете — Регламент (ЕО) № 178/2002 — Явна грешка в преценката — Пропорционалност — Принцип на недопускане на дискриминация)	19
2018/C 381/21	Дело Т-613/16: Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — РН/Комисия (Публична служба — Наемане на работа — Конкурс на общо основание — Обявление за конкурс EPSO/AST-SC/03/15 — Решение за отстраняване на кандидат от конкурса — Семейна връзка с член на конкурсната комисия — Равно третиране)	19
2018/C 381/22	Дело Т-654/16 Р: Решение на Общия съд от 11 септември 2018 г. — Foshan Lihua Ceramic/Комисия (Дъмпинг — Внос на керамични плочки с произход от Китай — Член 11, параграфи 3 и 5, и член 17 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 [понастоящем член 11, параграфи 3 и 5, и член 17 от Регламент (ЕС) 2016/1036] — Отказ на Искане за частичен междинен преглед, ограничено до дъмпинговите аспекти във връзка с окончателните антидъмпингови мерки, наложени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 на Съвета — Трайна промяна в обстоятелствата — Изготвяне на извадка — Индивидуално разглеждане — Неоказване на съдействие за разследването, довело до приемането на окончателните мерки)	20

2018/C 381/23	Дело T-788/16: Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — De Geoffroy и др./Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Отпуски — Приемане на нови насоки на Парламента за управление на отпуските — Взети въз основа на новите насоки индивидуални решения в службите за устен превод — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Интерес на службата — Възражение за незаконосъобразност)	21
2018/C 381/24	Дело T-905/16: Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Chefaro Ireland/EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „NUIT PRECIEUSE“ — По-ранна национална словна марка „EAU PRECIEUSE“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	21
2018/C 381/25	Дело T-55/17: Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Nealy/Комисия (Публична служба — Договорно наети служители — Назначаване — Вътрешен конкурс — Съставяне на списък с резерви за назначаване на асистиенти — Условие за допускане, свързано с продължителността на служебния стаж в Комисията — Недопускане до участие в изпитите от конкурс)	22
2018/C 381/26	Дело T-112/17: Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Pelikan/EUIPO — NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „NEW ORLEANS PELICANS“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз и по-ранна национална фигуративна марка „Pelikan“ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])	23
2018/C 381/27	Дело T-584/17: Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Primart/EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „PRIMART Marek Łukasiewicz“ — По-ранни национални словни марки „PRIMA“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	23
2018/C 381/28	Дело T-180/14: Определение на Общия съд от 19 юли 2018 г. — Фронт Полисаро/Съвет (Жалба за отмяна — Споразумение за партньорство в областта на рибарството между Съюза и Кралство Мароко — Протокол за определяне на възможностите за риболов, предвидени в това споразумение — Акт за сключване — Прилагане на посоченото споразумение и на посочения протокол към територията на Западна Сахара и прилежащите ѝ води — Липса на процесуална легитимация — Недопустимост)	24
2018/C 381/29	Дело T-101/17: Определение на Общия съд от 27 юли 2018 г. — Apple Distribution International/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ, която Германия планира да отпусне в подкрепа на производството и разпространението на филми — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на лично засягане — Недопустимост)	25
2018/C 381/30	Дело T-251/18 R: Определение на председателя на Общия съд от 20 август 2018 г. — IFSUA/Съвет (Обезпечително производство — Възможности за риболов на определени рибни запаси — Мерки относно риболова на лаврак — Забрана за риболов в рамките на любителския риболов — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	26
2018/C 381/31	Дело T-417/18 R: Определение на председателя на Общия съд от 20 юли 2018 г. — CdT/EUIPO (Обезпечително производство — Институционално право — Преводачески услуги, необходими за функционирането на EUIPO — Използване на външни изпълнители — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	26
2018/C 381/32	Дело T-485/18: Жалба, подадена на 9 август 2018 г. — Compañía de Tranvías de la Coruña/Комисия	27
2018/C 381/33	Дело T-486/18: Жалба, подадена на 15 август 2018 г. — Danske Slagtermestre/Европейска комисия	28
2018/C 381/34	Дело T-494/18: Жалба, подадена на 17 август 2018 г. — PO/ЕСВД	29

2018/C 381/35	Дело T-527/18: Жалба, подадена на 6 септември 2018 г. — K.A. Schmersal Holding/EUIPO — Tecnium (tec.nicum)	30
2018/C 381/36	Дело T-715/15: Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — BBY Solutions/EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	31
2018/C 381/37	Дело T-773/15: Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — BBY Solutions/EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)	31
2018/C 381/38	Дело T-72/16: Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — BBY Solutions/EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	31
2018/C 381/39	Дело T-288/17: Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — Sky/EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	31

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/С 381/01)

Последна публикация

ОВ С 373, 15.10.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 364, 8.10.2018 г.

ОВ С 352, 1.10.2018 г.

ОВ С 341, 24.9.2018 г.

ОВ С 328, 17.9.2018 г.

ОВ С 319, 10.9.2018 г.

ОВ С 311, 3.9.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 9 април 2018 г. от Massimo Campailla срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 23 януари 2018 г. по дело T-759/16, Campailla/Европейски съюз

(Дело C-256/18 P)

(2018/C 381/02)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Massimo Campailla (представител: F. Rollinger, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски съюз, представляван от Съда на Европейския съюз

С определение от 7 август 2018 г. Съдът (седми състав) отхвърля жалбата като частично явно неоснователна и частично явно безпредметна.

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Испания), постъпило на 11 юли 2018 г. — XZ/Ibercaja Banco, S.A.

(Дело C-452/18)

(2018/C 381/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel

Страни в главното производство

Ищец: XZ

Ответник: Ibercaja Banco, S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Дали принципът на необвързващо действие на нишожните клаузи (член 6 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април [1993 година])⁽¹⁾ трябва да се прилага и спрямо сключените за тези клаузи последващи договори и правни сделки, какъвто е договорът за новация?

След като пълната нишожност означава, че въпросната клауза никога не е съществувала в правната и икономическата действителност на договора, може ли да се приеме, че извършените впоследствие по тази клауза правни действия и техните последици, тоест договорът за новация, също се заличават от правната действителност и следователно трябва да се считат за несъществуващи и без никакво обвързващо действие?

- 2) Дали документите за изменение или сключване на спогодба по недоговорени клаузи, които не биха преминали проверката за правомерност и прозрачност, могат да се определят като спадащи към общите условия по смисъла на член 3 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април [1993 г.], след като при тях са налице същите основания за нищожност като за първоначалните документи, по отношение на които е сключен договорът за новация или спогодбата?
- 3) Трябва ли отказът от правото на иск, съдържащ се в договора за новация, също да е нищожен, доколкото подписаните от клиентите договори не им предоставят информация за наличието на нищожна клауза, нито за паричната сума или икономическата стойност, която са имали право да получат като възстановяване на платените лихви в резултат от първоначалното прилагане на „клаузите за долен праг“?

По този начин се посочва, че клиентът се съгласява да се откаже от правото си на иск, без банката да го е информирала от какво и от колко пари се отказва.

- 4) Следва ли от анализа на договора за новация с оглед на практиката на Съда на ЕС и на член 3, параграф 1 и член 4, параграф 2 от Директива [93/13], че включената в него нова клауза за долен праг също е опорочена поради липса на прозрачност, след като банката отново не е изпълнила установените по този повод в решението на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) от 9 май 2013 г. критерии за прозрачност и не е информирала клиента за реалната финансова тежест на тази клауза за ипотека му, за да може да е наясно с лихвения процент (и с произтичащия от това размер на вноската), който би трябвало да плаща, ако новата клауза за долен праг бъде включена и с лихвения процент (и с произтичащия от това размер на вноската), който би трябвало да плаща, ако не е включена каквато и да е клауза за долен праг, а се прилага договореният в договора за ипотечен кредит лихвен процент без долна граница?

С други думи дали преди да наложи определеният като новация документ относно „клаузите за долен праг“ финансовата институция е трябвало да извърши проверките за прозрачност, предвидени в член 3, параграф 1 и член 4, параграф 2 от Директива [93/13], и да информира потребителя за сумите, с които е ошетен в резултат от прилагането на „клаузите за долен праг“, както и за лихвата, която би се прилагала при липсата на такива клаузи, и дали след като тя не е направила това тези документи също са нищожни?

- 5) Дали клаузата за непредявяване на исковете, включени в общите условия на договора за новация, може да се счита за неравноплавна поради съдържанието си с оглед на член 3, параграф 1 във връзка с приложението относно примерните неравноплавни клаузи и по-конкретно в буква q) от приложението (неравноплавни са клаузите, които имат за предмет изключване или накърняване на правото на потребителя да предяви иск или да използва други правни средства), тъй като ограничава правото на потребителите да упражнят правата си, които могат да възникнат или да се проявят след подписването на договора, подобно на възможността да се търси пълно възстановяване на недължимо платените лихви (съгласно решение на Съда от 21 декември 2016 г.)?⁽²⁾

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноплавните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273).

⁽²⁾ Решение от 21 декември 2016 г., Gutiérrez Naranjo и др. (C-154/15, C-307/15 и C-308/15, EU:C:2016:980).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia Vigo (Испания), постъпило на 11 юли 2018 г. — Bondora AS/Carlos V. C.

(Дело C-453/18)

(2018/C 381/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia Vigo

Страни в главното производство

Ищец: Bondora AS

Ответник: Carlos V. C.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ и съдебната практика, в която тя е тълкувана, да се разбират в смисъл, че този член от директивата не допуска национална правна норма като двадесет и третата заключителна разпоредба [точка 2] от Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil [Граждански процесуален закон], съгласно която в рамките на молба за издаване на европейска заповед за плащане не е задължително да се представят документи, а ако такива бъдат представени, те ще са недопустими?
- 2) Трябва ли член 7, параграф 2, буква ц) от Регламент № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че този член не забранява от дружеството кредитор да бъде поискано да представи документите, на които основава своето искане, произтичащо от потребителски заем, сключен между продавач или доставчик и потребител, ако съдът счете, че е необходимо да разгледа тези документи, за да прецени дали евентуално са налице неравноправни клаузи в сключения между страните договор и по този начин да се съобрази с разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и със съдебната практика, в която тя е тълкувана?“

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108).

Жалба, подадена на 12 юли 2018 г. от НК срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 3 май 2018 г. по дело T-574/16, НК/Комисия

(Дело C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: НК (представители: A. Champetier, S. Rodrigues, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се обяви жалбата за допустима и основателна,
- да се отмени решение на Общия съд от 3 май 2018 г. (дело T-574/16),
- Съдът да се произнесе окончателно по делото като уважи исканията на жалбоподателя, формулирани на първа инстанция, включително искането за осъждане на ответника да заплати съдебните разноски, или
- при условията на евентуалност, да се върне делото на Общия съд за постановяване на решение, като в този случай съдебните разноски по производството по обжалване трябва да бъдат определени в съответствие с член 184 от Процедурния правилник на Съда.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания. Първото основание е изведено от нарушение на член 17, първа алинея от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица и от двусмисленост, непоследователност и противоречивост на мотивите. Второто основание е изведено от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и от непълнота на мотивите.

Преюдициално запитване от *Judecătoria Constanța* (Румъния), постъпило на 18 юли 2018 г. — R/P

(Дело C-468/18)

(2018/C 381/06)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Constanța

Страни в главното производство

Ищец: R

Ответник: P

Преюдициални въпроси

- 1) Когато пред съд от държава членка е предявен иск, в който са формулирани три петитума, съответно искане за прекратяване на брака между родителите на ненавършило пълнолетие дете, за определяне на родителската отговорност за това дете, и за определяне на задължението за издръжка по отношение на това дете, следва ли разпоредбите на **член 3, буква а), на член 3, буква г) и на член 5 от Регламент № 4/2009** ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че съдът по делото за развод, който едновременно е и съдът по обичайното местопребиваване на ответника и съдът, пред който се е явил ответникът, може да реши иска за издръжка на детето, макар и да е приел, че не е компетентен в областта на родителската отговорност относно това дете, или искането за издръжка може да бъде решено само от съда, компетентен да разгледа иска за родителската отговорност относно това дете?
- 2) В същата хипотеза на сезиране на националния съд запазва ли искът за издръжка на детето своя аксесорен характер спрямо иска за родителската отговорност по смисъла на член 3, буква г) от същия регламент?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е отрицателен, в интерес на ли е на ненавършилото пълнолетие дете компетентният съд от държава членка, на основание **член 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 4/2009**, да реши иска относно задължението на родителя за издръжка по отношение на ненавършилото пълнолетие дете, родено в брака, чието прекратяване се иска, ако същият съд е обявил, че не е компетентен по отношение на упражняването на родителските права и задължения, като е постановил с решение, придобило силата на пресъдено нещо, че не са изпълнени условията, предвидени в член 12 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, стр. 1).

⁽²⁾ ОВ 2003, L 338, стр. 1.

Преюдициално запитване от *Augstākā tiesa* (Латвия), постъпило на 23 юли 2018 г. — AS „PrivatBank“

(Дело C-480/18)

(2018/C 381/07)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: AS „PrivatBank“

Друга страна в производството: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 2, параграф 2 от Директивата ⁽¹⁾ национална правна уредба, в която се предвижда, че Комисията [за финансови и капиталови пазари на Латвия] е компетентна да разглежда жалбите на ползвателите на платежни услуги включително във връзка с платежни услуги, които не са извършени в евро или в национална валута на държава членка, и съответно да установява нарушения на Закона [за платежните услуги и електронните пари] и да налага санкции?
- 2) Трябва ли член 20, параграфи 1 и 5 и член 21, параграф 2 от Директивата да се тълкуват в смисъл, че допускат възможността компетентният орган да упражнява надзор и да налага санкции включително във връзка с платежни услуги, които не са извършени в евро или във валутата на държава членка извън Евророната?
- 3) Оправомощен ли е компетентният орган — за целите на надзорните функции по членове 20 и 21 от Директивата или за целите на процедурите за разглеждане на възражения по членове 80—82 от същата директива — да разреши спор между плавец и доставчик на платежни услуги, произтичащ от правоотношенията, за които се отнася член 75 от Директивата, определяйки кое е лицето, носещо отговорност за неизпълнението или за неточното изпълнение на транзакцията?
- 4) Длъжен ли е компетентният орган — при упражняване на надзорните функции по членове 20 и 21 от Директивата или при провеждане на процедурите за разглеждане на възражения по членове 80—82 от същата директива — да вземе предвид арбитражно решение, с което се разрешава спор между доставчик на платежни услуги и ползвател на платежни услуги?

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 2007 г., стр. 1)

Преюдициално запитване от Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария),
постъпило на 26 юли 2018 г. — Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter

(Дело C-489/18)

(2018/С 381/08)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Farmland Kft.

Ответник: Földművelésügyi Miniszter

Преюдициални въпроси

- 1) Съответства ли на правото на Съюза правната уредба, съдържаща се в Наредба № 22/2010 от 16 март 2010 г. на министъра на земеделието и развитието на селските райони, в Наредба № 34/2010 от 9 април 2010 г. на министъра на земеделието и развитието на селските райони и в Наредба № 22/2011 от 25 март 2011 г. на министъра на земеделието и развитието на селските райони, според която молбата на земеделския стопанин за получаване на помощ се отхвърля само въз основа на предвидения в националната правна уредба набор от критерии, свързани с т.нар. „законен ползвател на земите“, и на липсата на произтичащия от тези критерии т.нар. „сертификат за ползване на земите“, макар производителят на Съюза да изпълнява останалите критерии относно молбата за получаване на помощи, и в частност, може да докаже, че декларираните площи са на негово разположение, т.е. че ги управлява и използва?

- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, изисква ли правото на Съюза при разглеждането на молбата за предоставяне на помощ разплащателната агенция на държавата членка да взема предвид други доказателства за спазване на изискването „да [бъде] на разположение“, споменато в член 124 от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета? ⁽¹⁾
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос, какви са правните последици от гледна точка на правото на Съюза, т.е. как следва да се тълкува или преценява в единното заявление „декларацията на земеделския производител, че е запознат с условията на въпросните схеми за помощ“, която изисква член 12, буква д) от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията ⁽²⁾, във връзка със специална ограничителна разпоредба на държавата членка като набора от критерии, свързани със „законния ползвател на земите“?
- 4) При отрицателен отговор на първия въпрос, какви са правните последици от гледна точка на правото на Съюза, т.е. как следва да се тълкува или преценява в единното заявление наложено от държавата членка задължение да се декларира изпълнението на набора от критерии, свързани със „законния ползвател на земите“, т.е. изпълнението на административните изисквания, свързани с тази специална ограничителна разпоредба на държавата членка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 Избор: 1 (ОВ L 30, 2009 г, стр. 16).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (ОВ L 316, 2009 г, стр. 65).

**Преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 27 юли 2018 г. —
Openbaar Ministerie/ТС**

(Дело C-492/18)

(2018/C 381/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Молител: Openbaar Ministerie

Ответник: ТС

Преюдициален въпрос

Продължаването на задържането за целите на предаването на издирвано лице, което има опасност да се укрие, за срок, който превишава 90-те дни, считано от задържането на това лице, нарушава ли член 6 от Хартата на основните свободи на Европейския съюз, когато:

— изпълняващата държава членка е транспонирила член 17 от Рамково решение 2002/584/ПВР ⁽¹⁾ в смисъл, че задържане за целите на предаването на издирваното лице трябва винаги да бъде преустановено, когато срокът от 90 дни, определен за постановяване на окончателно решение с предмет изпълнение на европейска заповед за арест, е бил превишен, и когато

- съдебните органи на тази държава членка са тълкували националното законодателство в смисъл, че срокът за постановяване на решението се спира, когато изпълняващият съдебен орган реши да отправи преюдициално запитване до Съда или да изчака отговора на преюдициално запитване, отправено от друг изпълняващ съдебен орган, или пък да отложи решението за предаване поради реална опасност от нечовешки или унижителни условия на задържане на издирваното лице в издаващата държава членка?

⁽¹⁾ Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Испания), постъпило на 27 юли 2018 г. — Bondora AS/XY

(Дело C-494/18)

(2018/C 381/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Страни в главното производство

Молител: Bondora AS

Ответник: XY

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 38 от Хартата, член 6, параграф 1 [ДЕС] и член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 13/93 ⁽¹⁾ национална правна норма като ЗР 23, точка 4 от ЛЕС, която при предявено срещу потребител вземане и при наличие на данни за предявяване на суми, основаващи се на неравноправни клаузи, не допуска нито да се представят, нито да се изискват договорът или разбивката на вземането?
- 2) Съвместимо ли е с член 7, параграф 2, буква г) от Регламент 1896/2006 за създаване на процедура за европейска заповед за плащане ⁽²⁾ да се изисква от молителя да представи в точка 11 от формуляр А разбивка на предявеното срещу потребител вземане? Също така, съвместимо ли е с посочената разпоредба да се иска възпроизвеждане в посочената точка 11 на съдържанието на клаузите от договора, на които се основава предявеното срещу потребител вземане, а не само на основния предмет на договора, за да се направи преценка за неравноправност?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е отрицателен, от Съда на Европейския съюз се иска да определи възможно ли е в съответствие с настоящия текст на Регламент 1896/2006 преди да бъде издадена европейската заповед за плащане да се провери служебно дали в потребителски договор се съдържат неравноправни клаузи и ако това е възможно — на основание на коя разпоредба.

- 4) В случай че в съответствие с настоящия текст на Регламент 1896/2006 не е възможно преди да бъде издадена европейската заповед да се упражни служебен контрол за наличие на неравноправни клаузи, от Съда на Европейския съюз се иска да се произнесе по валидността на посочения регламент от гледна точка на дали той противоречи на член 38 от Хартата и на член 6, параграф 1 [ДЕС].

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, 2006 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 30 юли 2018 г. —
HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. и др./Közbeszerzési Hatóság
Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Дело С-496/18)

(2018/С 381/11)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподатели: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Ответник: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Друга страна: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 41, параграф 1 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съображения 2, 25, 27 и 36 от Директива 2007/66/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки, член 1, параграфи 1 и 3 от Директива 92/13/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, и в този контекст, принципът на правна сигурност, като общ принцип на правото на Съюза, и изискванията за ефективност и бързина на съществуващите в областта на обществените поръчки процедури за преразглеждане на решенията на възлагащите органи да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която по отношение на договорите за обществени поръчки, сключени преди влизането ѝ в сила, по принцип позволява на създадения от нея компетентен орган (за мониторинг) да започне в рамките на предвидения в нея срок процедура за разследване на определено нарушение в областта на обществените поръчки, да се произнесе по същество и съответно да установи, че нарушението е извършено, да наложи санкция за него и да се произнесе по последиците от нищожността на договора след изтичане на предвидените в предходното законодателство на държавата членка преклузивни срокове за искане на преразглеждане с цел разследване на извършени преди влизането в сила на посочената правна уредба нарушения в областта на обществените поръчки?
- 2) Могат ли посочените в първия въпрос правни норми и принципи да се прилагат освен към ефективното упражняване на притежаваното от заинтересованите от възлагането на обществена поръчка лица (субективно и лично) право на обжалване и към правото на започване и провеждане на процедура за преразглеждане, което притежават предвидените от правния ред на държавата членка органи (за мониторинг), които са оправомощени служебно да установяват и разследват нарушения в областта на обществените поръчки и чиято функция е да защитават обществения интерес?

- 3) Следва ли от член 99, параграфи 1 и 2 от Директива 2014/25/ЕС⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО⁽⁴⁾, че с приемането на нов закон правото на държава членка може, за да защити финансовите интереси на Съюза в областта на обществените поръчки, по принцип да позволява на органите (за мониторинг) — които съгласно правния ред на държавата членка са оправомощени служебно да установяват и разследват нарушения в областта на обществените поръчки и чиято функция е да защитават обществения интерес — да разследват извършени преди влизането в сила на посочения закон нарушения в областта на обществените поръчки и да започват и провеждат процедура, въпреки че съгласно предходното законодателство преклузивните срокове вече са изтекли?
- 4) Предвид посочените в първия въпрос правни норми и принципи има ли значение какви са били празните в законите, подзаконовите, техническите или устройствените правила или другите видове пречки към момента на извършване на нарушението в областта на обществените поръчки, поради които то не е разследвано, за преценката дали предоставеното на органите (за мониторинг) правомощие за разследване, описано в първия и третия въпрос, е съвместимо с правото на Съюза?
- 5) Трябва ли член 41, параграф 1 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съображения 2, 25, 27 и 36 от Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки, член 1, параграфи 1 и 3 от Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, и в този контекст, принципът на правна сигурност, като общ принцип на правото на Съюза, изискванията за ефективност и бързина на съществуващите в областта на обществените поръчки процедури за преразглеждане на решенията на възлагащите органи и принципът на пропорционалност да се тълкуват в смисъл, че — дори ако с оглед на тези принципи посоченото в първи до четвърти въпрос правомощие може да бъде предоставено на органите (за мониторинг), които съгласно правния ред на държавата членка са оправомощени служебно да установяват и разследват нарушения в областта на обществените поръчки и чиято функция е да защитават обществения интерес — националният съд може да преценява дали изтеклият период между извършването на нарушението, изтичането на предишния преклузивен срок за преразглеждане и започването на процедурата за разследване на нарушението е разумен и пропорционален и от това да извежда като правна последица недействителността на спорното решение или друга последица, предвидена в правото на държавата членка?

⁽¹⁾ ОВ L 335, 2007 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 76, 1992 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 43.

⁽³⁾ Директива от 26 февруари 2014 г. (ОВ L 94, 2014 г., стр. 243).

⁽⁴⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 30 юли 2018 г. —
Budapesti Közlekedési Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Дело C-497/18)

(2018/C 381/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Budapesti Közlekedési Zrt.

Ответник: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Друга страна: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 41, параграф 1 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съображения 2, 25, 27 и 36 от Директива 2007/66/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки, член 1, параграфи 1 и 3 от Директива 89/665/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, и в този контекст, принципът на правна сигурност, като общ принцип на правото на Съюза, и изискванията за ефективност и бързина на съществуващите в областта на обществените поръчки процедури за преразглеждане на решенията на възлагащите органи да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която по отношение на договорите за обществени поръчки, сключени преди влизането ѝ в сила, по принцип позволява на създадения от нея компетентен орган (за мониторинг) да започне в рамките на предвидения в нея срок процедура за разследване на определено нарушение в областта на обществените поръчки и съответно да установи, че нарушението е извършено, да наложи санкция за него и да се произнесе по последиците от нищожността на договора за обществена поръчка след изтичане на предвидените в предходното законодателство на държавата членка преклузивни срокове за искане на преразглеждане с цел разследване на извършени преди влизането в сила на посочената правна уредба нарушения в областта на обществените поръчки?
- 2) Могат ли посочените в първия въпрос правни норми и принципи да се прилагат освен към ефективното упражняване на притежаваното от заинтересованите от възлагането на обществена поръчка лица (субективно и лично) право на обжалване и към правото на започване и провеждане на процедура за преразглеждане, което притежават предвидените от правния ред на държавата членка органи (за мониторинг), които са оправомощени служебно да установяват и разследват нарушения в областта на обществените поръчки и чиято функция е да защитават обществения интерес?
- 3) Следва ли от член 83, параграфи 1 и 2 от Директива 2014/24/ЕС⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО⁽⁴⁾, че с приемането на нов закон правото на държава членка може, за да защити финансовите интереси на Съюза в областта на обществените поръчки, по принцип да позволява на органите (за мониторинг) — които съгласно правния ред на държавата членка са оправомощени служебно да установяват и разследват нарушения в областта на обществените поръчки и чиято функция е да защитават обществения интерес — да разследват извършени преди влизането в сила на посочения закон нарушения в областта на обществените поръчки и да започват и провеждат процедура, въпреки че съгласно предходното законодателство преклузивните срокове вече са изтекли?
- 4) Предвид посочените в първия въпрос правни норми и принципи има ли значение какви са били празнотите в законовите, подзаконовите, техническите или устройствените правила или другите видове пречки към момента на извършване на нарушението в областта на обществените поръчки, поради които то не е разследвано, за преценката дали предоставеното на органите (за мониторинг) правомощие за разследване, описано в първия и третия въпрос, е съвместимо с правото на Съюза?
- 5) Трябва ли член 41, параграф 1 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съображения 2, 25, 27 и 36 от Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки, член 1, параграфи 1 и 3 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, и в този контекст, принципът на правна сигурност, като общ принцип на правото на Съюза, изискванията за ефективност и бързина на съществуващите в областта на обществените поръчки процедури за преразглеждане на решенията на възлагащите органи и принципът на пропорционалност да се тълкуват в смисъл, че — дори ако с оглед на тези принципи посоченото в първи до четвърти въпрос правомощие може да бъде предоставено на органите (за мониторинг), които съгласно правния ред на държавата членка са оправомощени служебно да установяват и разследват нарушения в областта на обществените поръчки и чиято функция е да защитават обществения интерес — националният съд може да преценява дали изтеклият период между извършването на нарушението, изтичането на предишния преклузивен срок за преразглеждане и започването на процедурата за разследване на нарушението е разумен и пропорционален и от това да извежда като правна последица недействителността на спорното решение или друга последица, предвидена в правото на държавата членка?

⁽¹⁾ ОВ L 335, 2007 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 395, 1989 г., стр. 33.

⁽³⁾ Директива от 26 февруари 2014 г. (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

⁽⁴⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г.).

Жалба, подадена на 27 юли 2018 г. от Bayer CropScience AG срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 17 май 2018 г. по дело T-429/13, Bayer CropScience AG/ Европейска комисия

(Дело C-499/18 P)

(2018/C 381/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bayer CropScience AG (представители: K. Nordlander, advokat, C. Zimmermann, avocat, A. Robert, advocate, M. Zdzieborska, Solicitor)

Други страни в производството: Европейска комисия, Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Кралство Швеция, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife — The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-429/13,
- да уважи подадената в първоинстанционното производство жалба и да отмени Регламент № 485/2013 в частта относно жалбоподателя⁽¹⁾,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя и от него самия във връзка с първоинстанционното производство и производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал следните грешки при прилагане на правото.

Първо основание за обжалване: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като заключил, че увеличаването на степента на сигурност на предходните научни познания може да се квалифицира като „ново“ научно познание по смисъла на член 21, параграф 1 от Регламент № 1107/2009⁽²⁾.

Второ основание за обжалване: Общият съд тълкувал неправилно член 21, параграф 3 от Регламент № 1107/2009, доколкото приел, че не се изисквало ЕОБХ да основава извършваната от него оценка на риска на официалното ръководство, приложимо към момента на преразглеждането.

Трето основание за обжалване: Общият съд приложил неправилно член 21, параграф 3 от Регламента за продуктите за растителна защита.

Четвърто основание за обжалване: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не определил подходящо равнище на сигурност от научна гледна точка за настъпването на твърдения риск, необходимо за прилагането на предпазни мерки.

Пето основание за обжалване: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не приложил критериите за изчерпателна и точна оценка на риска, която трябвало да се извърши преди приемането на предпазни мерки.

Шесто основание за обжалване: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като неправилно определил обхвата на и не взел предвид изискванията за анализа на последиците, който било необходимо да се извърши преди приемането на предпазни мерки.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 485/2013 на Комисията от 24 май 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 по отношение на условията за одобрение на активните вещества клотианидин, тиаметоксам и имидаклоприд и за забрана на употребата и продажбата на семена, третираны с продукти за растителна защита, съдържащи посочените активни вещества (ОВ L 139, 2013 г., стр. 12).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj (Румъния), постъпило на 30 юли 2018 г. —
AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Дело C-500/18)

(2018/C 381/14)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Specializat Cluj

Страни в главното производство

Ищец: AU

Ответници: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли/трябва ли при тълкуването на понятието „непрофесионален клиент“, съдържащо се в член 4, [параграф] 1, точка 12 от Директива 2004/39/[ЕО] ⁽¹⁾, националният съд да използва същите критерии за тълкуване, които определят понятието „потребител“ по смисъла на член 2, буква б) от Директива 93/13/[ЕО]? ⁽²⁾
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, тогава при какви условия „непрофесионален клиент“ по смисъла на Директива 2004/[39/ЕО] може да се позовава на качеството на потребител в спор като разглеждания в главното производство[?] и
- 3) По-конкретно, съставляват ли релевантни критерии за преценката на това дали „непрофесионален клиент“ по смисъла на Директива 2004/[39/ЕО] има качеството на потребител извършването от последния на голям обем сделки за сравнително кратък срок и инвестирането на значителна сума пари във финансови инструменти като определените в член 4 [параграф] 1, точка 17 от Директива 2004/39/[ЕО]?
- 4) Може ли и/следва ли при проверката на своята компетентност, имайки задължението да определи относимостта съответно на член 17, [параграф] 1, буква в) или на член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 ⁽³⁾, националният съд да вземе предвид посоченото от ищеца материалноправно основание — в случая изключително извъндоговорна отговорност — за отстраняването на някои клаузи, за които се твърди, че са неравноправни по смисъла на Директива 93/13/[ЕО], по отношение на които материалният закон се определя на основание Регламент (ЕО) № 864/2007 (Рим II) ⁽⁴⁾, или евентуалното качество на потребител на ищеца би довело до ирелевантност на материалноправното основание на неговия иск?

⁽¹⁾ Директива 2004/39/[ЕО] на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/[ЕО] и 93/6/[ЕО] на Съвета и Директива 2000/12/[ЕО] на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/[ЕО] на Съвета (ОВ L 145, стр. 1, специално издание на български език глава 6, том. 8, стр. 247).

⁽²⁾ Директива 93/13/[ЕО] на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29, специално издание на български език глава 15, том. 2, стр. 273).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ L 199, стр. 40).

Жалба, подадена на 26 юли 2018 г. от Inge Barnett срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 16 май 2018 г. по дело T-23/17, Barnett/Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК)

(Дело C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Inge Barnett (представители: S. Orlandi, T. Martin, адвокати)

Друга страна в производството: Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК)

Искания на жалбоподателя

Главно искане:

- да се отмени решението на Общия съд от 16 май 2018 г., Barnett/ЕИСК, T-23/17, EU:T:2018:271,
- да се отмени решението на ЕИСК от 21 март 2016 г., прието в изпълнение на решение от 22 септември 2015 г., Barnett/ЕИСК, F-20/14, EU:F:2015:107,
- да се осъди ЕИСК да заплати съдебните разноски.

При условията на евентуалност:

- да се отмени решението на Общия съд от 16 май 2018 г., Barnett/ЕИСК, T-23/17, EU:T:2018:271,
- да се отмени решението на ЕИСК от 21 март 2016 г., прието в изпълнение на решение от 22 септември 2015 г., Barnett/ЕИСК, F-20/14, EU:F:2015:107,
- да се осъди ЕИСК да заплати на жалбоподателката сумата от 207 994,14 EUR като обезщетение на претърпените имуществени вреди, ведно с лихви за забава, изчислени от датата на настъпване на падежа на дължимите суми, по определения от Европейската централна банка (ЕЦБ) за основните операции по рефинансиране лихвен процент, увеличен с 3,5 пункта, както и сумата от 25 000 EUR като обезщетение за претърпените от неимуществени вреди,
- да се осъди ЕИСК да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката поддържа, че Общият съд е допуснал различни грешки при прилагане на правото като е приел, че при изпълнението на решението на Съда на публичната служба, ЕИСК е могъл да се ограничи до това да преразгледа кандидатурата на жалбоподателката с оглед на твърдения интерес на службата, който е установен три години след приемане на първото решение за отхвърляне на кандидатурата ѝ и който е останал неизвестен за страните до 21 март 2006 г. Този твърдяв интерес на службата, въз основа на който жалбоподателката е била изключена от списъка на бенефициерите, тъй като била абсолютно необходима за доброто функциониране на службата, няма никаква връзка с приложимите Общи разпоредби за прилагане на ЕИКС. Освен това този предполагаем интерес на службата е изтъкнат без провеждането на консултации със съвместната комисия. През 2013 г. обаче тази съвместна комисия е посочила, че в случай на отказ на някоя от двамата бенефициери на мярката, се предлага посоченото предимство да бъде предоставено на жалбоподателката, като се прецени дали това е в интерес на службата.

Жалбоподателката поддържа също, че Общият съд е нарушил силата на пресъдено нещо, с която се ползва решението на Съда на публичната служба.

Накрая, обжалваното решение е опорочено от грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд е счел, че въпреки отпадането на правното основание за приемане на обжалваното решение, ЕИСК продължава да е компетентен да приеме решение по кандидатурата на жалбоподателката. Освен това при разглеждането на това основание Общият съд е изопачил доводите в подкрепа на повдигнатото от жалбоподателката възражение за липса на компетентност.

Жалба, подадена на 9 август 2018 г. от Marion Le Pen срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 19 юни 2018 г. по дело T-86/17, Le Pen/Европейски парламент

(Дело C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marion Le Pen (представител: R. Bosselut, avocat)

Други страни в производството: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да бъде отменено решението от 19 юни 2018 г., постановено от шести състав на Общия съд по дело T-86/17

Въз основа на това:

- да бъде отменено решението на генералния секретар на Парламента от 5 декември 2016 г., прието въз основа на член 68 от измененото решение 2009/C 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май и от 9 юли 2008 г. „за приемане на Мерки за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент“, с което се установява задължение в размер на 298 497,87 EUR,
- да бъде отменено дебитно известие № 2016-1560, връчено на 6 декември 2016 г., с което се уведомява жалбоподателката, че срещу нея има установено вземане въз основа на решение на генералния секретар от 5 декември 2016 г. за възстановяване на недължимо платени суми за парламентарни сътрудници въз основа на член 68 от Мерките за прилагане на Устава и членове 78, 79 и 80 от ФР,
- да бъде постановено решение според закона относно размера на сумата, която да бъде присъдена на жалбоподателката за поправяне на неимуществените ѝ вреди, причинени от неоснователните обвинения, отправени, преди да има каквото и да е заключение от разследването, от засягането на репутацията ѝ, както и от причинените от обжалваното решение много големи тревоги в личния и политическия ѝ живот,
- да бъде постановено решение според закона относно размера на сумата, която да бъде присъдена на жалбоподателката като разходи във връзка с производството,
- да бъде осъден Парламентът да заплати всички съдебни разноски,
- преди произнасянето по същество: да бъде приканен Парламентът да представи личното дело на г-жа CG, справка за визитацията и излизанията на г-жа CG в седалището на Парламента в Страсбург и в Брюксел, анонимното писмо, станало причина за откриване на спорното производство и преписката на OLAF за жалбоподателката и нейната сътрудничка.

Основания и основни доводи

Първото основание е изведено от допуснати от Общия съд нарушения на правото на Съюза, грешки при прилагане на правото и съществени процесуални нарушения. Жалбоподателката обосновава напълно представянето на нови доказателства в хода на производството поради наличието на нови факти. Тези нови доказателства допълват представените на генералния секретар на Парламента. Общият съд имал правомощие за пълен съдебен контрол, което налагало да вземе предвид тези доказателства, за да прецени дали е налице работа на парламентарен сътрудник или не, а следователно и основателността на искането за възстановяване на недължимо платеното. Впрочем някои от тези доказателства били държани от Парламента, но били укрити от жалбоподателката.

Второто основание е изведено от допуснати от Общия съд нарушения на правото на защита и съществени процесуални нарушения. Фактът, че жалбоподателката не е била изслушана от генералния секретар на Парламента и не ѝ е бил даден достъп до преписката, представлява нарушение на правото на защита на жалбоподателката, на правото на лично изслушване преди приемането на всяко решение, дори административно, на принципите на равни процесуални възможности и на справедлив процес, на правото на непристрастен съд и на забраната за отказ на правосъдие, произтичащи от разпоредбите на Мерките за прилагане на Устава, от Хартата на основните права на Съюза, от член 6 от ЕКПЧ и от общите принципи на правото. Общият съд не отбелязал и липсата на мотиви, която се отразява на решението на генералния секретар.

Третото основание е изведено от допуснати от Общия съд грешки при прилагане на правото и грешка при правната квалификация на фактите, от изопачаване на фактите и на доказателствата, от дискриминационния характер и от *fumus persequutionis*, а също и от нарушение на принципите на оправданите правни очаквания и на законсъобразност.

Четвъртото основание е изведено от злоупотреба с власт, тъй като обжалваното решение одобрява поведението на генералния секретар на Парламента, чиято истинска задача и крайната му цел били да навреди на жалбоподателката и на нейната партия.

Преюдициално запитване от Förvaltningsrätten i Göteborg (Швеция), постъпило на 13 август 2018 г. — AA/Migrationsverket

(Дело С-526/18)

(2018/С 381/17)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Förvaltningsrätten i Göteborg

Страни в главното производство

Жалбоподател: AA

Ответник: Migrationsverket

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген или на Кодекса на шенгенските граници национална правна уредба като съдържащата се в член 16f от Закон № 752 от 2016 г. относно временни ограничения върху възможността за издаване на разрешение за пребиваване в Швеция, която предвижда, че разрешение за пребиваване с цел обучение в гимназиалния курс на образование може да бъде издадено на намиращ се в страната гражданин на трета държава, дори когато самоличността на посочения чужд гражданин не е установена със сигурност или той не може да приведе правдоподобни доказателства за декларираната от него самоличност?

- 2) Ако се приеме, че при такова положение достиженията на правото от Шенген съдържат изискване самоличността да бъде установена със сигурност или да бъдат приведени правдоподобни доказателства за нея, могат ли разпоредбите на Директивата за връщането⁽¹⁾ или на друг инструмент от правото на Съюза да бъдат тълкувани в смисъл, че допускат дерогация от посоченото изискване по отношение на самоличността?

⁽¹⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

Иск, предявен на 27 август 2018 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-549/18)

(2018/C 381/18)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon)

Ответник: Румъния

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела до 26 юни 2017 година законодателните и административните актове, необходими за транспонирането на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията⁽¹⁾, или, или във всички случаи, като не е уведомила Комисията за такива мерки, Румъния не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 67 от тази директива;
- да се задължи Румъния, в съответствие с разпоредбите на член 260, алинея 3 от Договора за функционирането на ЕС, да заплати периодична имуществена санкция за всеки ден забава за нарушаване на задължението ѝ да уведоми за мерките за транспонирането на Директива 2015/849/ЕС в размер от 21 974,40 евро на ден, считано от деня на произнасяне на съдебното решение по това дело;
- да се задължи Румъния, в съответствие с разпоредбите на член 260, алинея 3 от Договора за функционирането на ЕС да заплати еднократна сума в размер от 6 016,80 евро дневно, умножен по броя на дните, изтекли от деня, който следва изтичането на срока за транспониране, определен в посочената директива, до датата, на която Румъния ще изпълни задълженията си, или ако тези задължения не бъдат изпълнени, до деня на произнасянето на съдебното решение от Съда, като във всички случаи еднократно платимата сума не трябва да бъде по-малка от 1 887 000 евро;
- да осъди Румъния да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 67 от Директива 2015/849/ЕС държавите членки са били длъжни да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими, за да се съобразят с директивата, най-късно до 26 юни 2017 г. След като Румъния не уведомява за мерки за транспониране, взети от Румъния, Комисията решава да сезира Съда на ЕС.

В предявения от нея иск Комисията иска от Съда да осъди Румъния да заплати еднократна сума и периодична имуществена санкция на основание член 260, алинея 3 от ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2015 г., стр. 73.

Иск, предявен на 30 август 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело С-556/18)

(2018/С 381/19)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve и S. Pardo Quintillán)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- В съответствие с член 258, втора алинея от Договора за функциониране на Европейския съюз Съдът да приеме, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 13, параграф 7 във връзка с член 13, параграф 1, член 14 и член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽¹⁾, като не е приключило информацията за обществеността и консултациите относно преразглеждането и актуализирането на планове за управление на речни басейни, и като не е извършило, публикувало и уведомило Комисията за преразглеждането и актуализацията на планове за управление на речни басейни в районите на Ланзароте, Фуертевентура, Гран Канария, Тенерифе, Ла Гомера, Ла Палма и Иеро,
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В съответствие с член 25 Директива 2000/60/ЕО влиза в сила в деня на своето публикуване в Официален вестник на Европейския съюз, т.е. на 22 декември 2000 г. Ето защо в съответствие с член 13, параграф 6 планове за управление на речни басейни е трябвало да се публикуват до 22 декември 2009 г., а в съответствие с член 13, параграф 7 първото им преразглеждане и първата им актуализация е трябвало да се извършат до 22 декември 2015 г.

Комисията счита, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по цитираните разпоредби от Директива 2000/60/ЕО, като не е приключило информацията за обществеността и консултациите относно преразглеждането и актуализирането на планове за управление на речни басейни, и като не е извършило, публикувало и уведомило Комисията за преразглеждането и актуализацията на планове за управление на речни басейни в районите на Ланзароте, Фуертевентура, Гран Канария, Тенерифе, Ла Гомера, Ла Палма и Иеро в срока от 12 месеца, определен в мотивираното становище на Комисията от 5 октомври 2017 г.

⁽¹⁾ ОВ L 327, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 11 септември 2018 г. — *Arimab Laboratoires* и др./Комисия

(Дело T-14/16) ⁽¹⁾

(Защита на потребителите — Определяне на максимално допустимите количества на полициклични ароматни въглеводороди в хранителните добавки — Регламент (ЕИО) № 315/93 — Анализ на рисковете — Регламент (ЕО) № 178/2002 — Явна грешка в преценката — Пропорционалност — Принцип на недопускане на дискриминация)

(2018/С 381/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: *Arimab Laboratoires* (Клермон л'Еро, Франция) и 7 други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към решението (представител: A. de Brosses, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: K. Herbout-Borczak и C. Valero)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Регламент (ЕС) 2015/1933 на Комисията от 27 октомври 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1881/2006 по отношение на максимално допустимите количества на полициклични ароматни въглеводороди в какаови влакна, чипс от банан, хранителни добавки, сушени билки и сушени подправки (ОВ L 282, 2015 г., стр. 11)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Arimab Laboratoires* и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към решението, да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 90, 7.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — РН/Комисия

(Дело T-613/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Наемане на работа — Конкурс на общо основание — Обявление за конкурс EPSO/AST-SC/03/15 — Решение за отстраняване на кандидат от конкурса — Сетейна връзка с член на конкурсната комисия — Равно третиране)

(2018/С 381/21)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: РН (представител: M. Cornacchia, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението от 19 май 2016 г., с което се потвърждава изключването на жалбоподателя от конкурс EPSO/AST-SC/03/1 в отговор на подадена от него молба за преразглеждане.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда РН да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 371 от 10.10.2016 г. (делото първоначално е заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-43/16, а на 1 септември 2016 г. е прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз).

Решение на Общия съд от 11 септември 2018 г. — Foshan Lihua Ceramic/Комисия

(Дело T-654/16 P) ⁽¹⁾

(Дъмпинг — Внос на керамични плочки с произход от Китай — Член 11, параграфи 3 и 5, и член 17 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 [понастоящем член 11, параграфи 3 и 5, и член 17 от Регламент (ЕС) 2016/1036] — Отказ на Искане за частичен междинен преглед, ограничено до дъмпинговите аспекти във връзка с окончателните антидъмпингови мерки, наложени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 на Съвета — Трайна промяна в обстоятелствата — Изготвяне на извадка — Индивидуално разглеждане — Неоказване на съдействие за разследването, довело до приемането на окончателните мерки)

(2018/С 381/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Китай) (представители: V. Spinoit и D. Philippe, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky и A. Demeneix)

Предмет

Жалба, подадена на основание член 263 ДФЕС с искане за отмяна на Решение за изпълнение С(2016) 4259 на Комисията от 11 юли 2016 година, с което се отхвърля искане за частично междинно преразглеждане, ограничено до дъмпинговите аспекти във връзка с окончателните антидъмпингови мерки, наложени върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република с Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 на Съвета от 12 септември 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 428, 21.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — De Geoffroy и др./Парламент(Дело T-788/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Отпуски — Приемане на нови насоки на Парламента за управление на отпуските — Взети въз основа на новите насоки индивидуални решения в службите за устен превод — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Интерес на службата — Възражение за незаконосъобразност)

(2018/С 381/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Dominique De Geoffroy (Брюксел, Белгия) и 14 други жалбоподатели, посочени поименно в приложение към решението (представители: първоначално N. de Montigny и J.-N. Louis, впоследствие N. de Montigny, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: Е. Танева и L. Deneys)

Предмет

Искане по член 270 ДФЕС за отмяна, първо, на насоките на Парламента от 21 март 2016 г. за прилагане в службите за устен превод на член 4, параграф 5 от Вътрешните правила за управление на отпуските, второ, на решението на Парламента от 12 април 2016 г., с което молбата за отпуск на г-жа Françoise Joostens се уважава, но исканите дни отпуск се включват в квота от 3,5 дни, трето, на решението на Парламента от 2 юни 2016 г., с което се отказва искан от г-жа Joostens отпуск, и, четвърто, на решението на Парламента от 13 юни 2016 г., с което се отказва искан от г-н Stéphane Grosjean отпуск

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейския парламент от 13 юни 2016 г., с което се отказва искан от г-н Stéphane Grosjean отпуск.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Chefaro Ireland/EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)(Дело T-905/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „NUIT PRECIEUSE“ — По-ранна национална словна марка „EAU PRECIEUSE“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/С 381/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Chefaro Ireland DAC (Дъблин, Ирландия) (представители: P. Maeyaert и J. Muyldermans, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: А. Lukošūitė, D. Walicka и D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Laboratoires M&L SA (Маноск, Франция) (представител: F. Cordt, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 октомври 2016 г. (преписка R 2596/2015-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Chefaro Ireland и Laboratoires M&L

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Chefaro Ireland DAC да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 53, 20.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Nealy/Комисия

(Дело T-55/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Назначаване — Вътрешен конкурс — Съставяне на списък с резерви за назначаване на асистенти — Условие за допускане, свързано с продължителността на служебния стаж в Колисията — Недопускане до участие в изпитите от конкурс)

(2018/C 381/25)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: John Morrison Nealy (Селбридж, Ирландия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: G. Berscheid и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението на конкурсната комисия за вътрешен конкурс COM/02/AST/16 (AST 2), с което се отхвърля кандидатурата на жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н John Morrison Nealy да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 10.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Pelikan/EUIPO — NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS)

(Дело T-112/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „NEW ORLEANS PELICANS“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз и по-ранна национална фигуративна марка „Pelikan“ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/C 381/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (ХанOVER, Германия) (представител: U. Hildebrandt, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: NBA Properties, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представители: първоначално M. Sharple, впоследствие T. Elias, barristers)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 16 декември 2016 г. (преписка R 408/2016-4), постановено в производство по възражение със страни Pelikan Vertriebsgesellschaft и NBA Properties

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 септември 2018 г. — Primart/EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)

(Дело T-584/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „PRIMART Marek Łukasiewicz“ — По-ранни национални словни марки „PRIMA“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 381/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz (Волђмин, Полша) (представител: J. Skołuda, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Bolton Cile España, SA (Мадрид, Испания) (представители: F. Celluprica, F. Fischetti и F. De Bono, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 22 юни 2017 г. (преписка R 1933/2016-4), постановено в производство по възражение със страни Bolton Cile España и Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 374, 6.11.2017 г.

Определение на Общия съд от 19 юли 2018 г. — Фронт Полисарио/Съвет

(Дело T-180/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Споразумение за партньорство в областта на рибарството между Съюза и Кралство Мароко — Протокол за определяне на възможностите за риболов, предвидени в това споразумение — Акт за сключване — Прилагане на посоченото споразумение и на посочения протокол към територията на Западна Сахара и прилежащите ѝ води — Липса на процесуална легитимация — Недопустимост)

(2018/С 381/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Народен фронт за освобождение на Сегиег ел Хамра и Рио де Оро (Фронт Полисарио) (представител: G. Devers, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Kyriakopoulou, A. de Elera-San Miguel Hurtado и A. Westerhof Löfflerová)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: A. Vouquet, F. Castillo de la Torre и E. Paasivirta)

Предмет

Искане на основание член 236 ДФЕС за отмяна на Решение 2013/785/ЕС на Съвета от 16 декември 2013 година относно сключването, от името на Европейския съюз, на протокола между Европейския съюз и Кралство Мароко за определяне на възможностите за риболов и на финансовото участие, предвидени в Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Кралство Мароко (ОВ L 349, 2013 г., стр. 1), от една страна, и на Решение (ЕС) 2018/393 на Комисията от 12 март 2018 година за одобряване, от името на Европейския съюз, на изменението на Протокола между Европейския съюз и Кралство Мароко за определяне на възможностите за риболов и на финансовото участие, предвидени в Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Кралство Мароко (ОВ L 69, 2018 г., стр. 60), от друга страна.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) Народен фронт за освобождение на Сегиет ел Халтра и Рио де Оро (Фронт Полисарио) понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 184, 6.6.2014 г.

**Определение на Общия съд от 27 юли 2018 г. — Apple Distribution International/Комисия
(Дело T-101/17) ⁽¹⁾**

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помоци, която Германия планира да отпусне в подкрепа на производството и разпространението на филми — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на лично засягане — Недопустимост)

(2018/C 381/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Apple Distribution International (Корк, Ирландия) (представители: S. Schwidessen, H. Lutz, N. Niejahr и A. Patsa, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Samnadda, G. Braun и B. Stromsky)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2016/2042 на Комисията от 1 септември 2016 година относно схемата за помощи SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N), която Германия възнамерява да приведе в действие за финансирането на производство и разпространение на филми (ОВ L 314, 2016 г., стр. 63)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване, представени от Федерална република Германия, Френската република и Filmförderungsanstalt.
- 3) Осъжда Apple Distribution International да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати тези на Европейската комисия, с изключение на съдебните разноски във връзка с молбите за встъпване.
- 4) Apple Distribution International, Комисията, Федерална република Германия, Френската република и Filmförderungsanstalt понасят направените от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Определение на председателя на Общия съд от 20 август 2018 г. — IFSUA/Съвет

(Дело T-251/18 R)

(Обезпечително производство — Възможности за риболов на определени рибни запаси — Мерки относно риболова на лаврак — Забрана за риболов в ралките на любителския риболов — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2018/С 381/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Барселона, Испания) (представител: T. Gui Mogi, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: F. Naert и P. Plaza García)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: M. Morales Puerta, F. Moro и A. Stobiecka-Kuik)

Предмет

Молба на основание на членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на член 2, параграф 2 и на член 9, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2018/120 на Съвета от 23 януари 2018 година за определяне за 2018 г. на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Съюза и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза, и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/127 (ОВ L 27, 2018 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 90, 2018 г., стр. 112)

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 20 юли 2018 г. — CdT/EUIPO

(Дело T-417/18 R)

(Обезпечително производство — Институционално право — Преводачески услуги, необходими за функционирането на EUIPO — Използване на външни изпълнители — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2018/С 381/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Център за преводи за органите на Европейския съюз (CdT) (представители: J. Rikkert и M. M. Garnier)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: N. Vambara и D. Hanf)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС, с която е поискано, от една страна, спиране на изпълнението на решенията на EUIPO във връзка с прилагането на мерки, които да позволят използването на изпълнители, различни от CdT, за осигуряване на преводаческите услуги, необходими за нейното функциониране, и от друга страна, на EUIPO да се разпореди да публикува в притурката към Официален вестник на Европейския съюз уведомление за спиране на обявената обществена поръчка за предоставяне на преводачески услуги, както и да не подписва договори по тази обществена поръчка.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 9 август 2018 г. — Compañía de Tranvías de la Coruña/Комисия**(Дело T-485/18)**

(2018/C 381/32)

Език на производството: английски

Страни**Жалбоподател:** Compañía de Tranvías de la Coruña, SA (Ла Коруня, Испания) (представител: J. Monrabà Bagan, lawyer)**Ответник:** Европейска комисия**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2018) 3780 окончателен на Европейската комисия от 7 юни 2018 г. относно достъпа да документи,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Правото основание е изведено от нарушението на съществени процесуални изисквания.
  - В решението не са изложени надлежно мотиви за отказа на достъп или за предоставянето само на частичен достъп до документи предвид липсата на връзка между висящите пред Съда производства, на които се прави позоваване (съединени дела C-350/17 Mobit⁽¹⁾ и C-351/17 Autolinee Toscane⁽²⁾), и заявлението за достъп до документи.
  - Надлежното мотивиране е съществено процесуално изискване и Европейската комисия е длъжна да го спазва във всички случаи.
  - Тъй като не е надлежно мотивирано, обжалваното решение не отговаря на изискванията на член 296, втора алинея ДФЕС и следователно трябва да се обяви за недействително съгласно член 264, първа алинея ДФЕС.
2. Второто основание, което е изтъкнато при условията на евентуалност, е изведено от наличието на по-висш обществен интерес от оповестяване на документите, до които е отказан достъп с обжалваното решение.
  - Документите, до които се иска достъп, са от обществен интерес, тъй като биха помогнали за тълкуването на основни разпоредби от регламенти на Европейския съюз относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт, приложени преди това от Европейската комисия.
  - Следователно дори Съдът да установи, че е налице връзка между горепосочените съединени дела C-350/17 Mobit и C-351/17 Autolinee Toscane, от една страна, и заявлението за достъп до документи, от друга, член 4, параграф 2, в края, от Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽³⁾ позволява достъпа до документи, когато е налице по-висш обществен интерес.

- Значението на документите не само за жалбоподателя, но и за всеки органи или акционер, който иска да приложи регламенти на Европейския съюз относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт, представлява по-висш обществен интерес, и следователно обосновава предоставянето на достъп до документите.

- ⁽¹⁾ Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 юни 2017 г. — Mobit Soc.cons. a.r.l./Regione Toscana (ОВ С 330, 2017 г., стр. 4).
- ⁽²⁾ Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 юни 2017 г. — Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons. a.r.l. (ОВ С 330, 2017 г., стр. 5).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 15 август 2018 г. — Danske Slagtermestre/Европейска комисия

(Дело T-486/18)

(2018/С 381/33)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Danske Slagtermestre (Оденсе, Дания) (представител: Н. Sønderby Christensen, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решенето от 19 април 2018 г. на Европейската комисия по преписка за държавна помощ SA.37433(2017/FC), нотифицирано под номер С(2018) 2259;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. В рамките на първото правно основание се твърди, че Комисията е нарушила принципа на състезателност.
  - Жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила принципа на състезателност (вж. член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз), като не му дала възможност да се произнесе по представената от насрещната страна информация, на която Комисията основала обжалваното решение
2. В рамките на второто правно основание се твърди, че Комисията не е била безпристрастна, когато е взела решението
  - Жалбоподателят твърди, че Комисията не зачала неговото право на безпристрастно третиране
3. В рамките на третото основание се твърди, че мярката за помощ предоставя предимство.
4. В рамките на четвъртото основание се твърди, че помощта е селективна.
5. В рамките на петото основание се твърди, че мярката за помощ е предоставена от държавата и с държавни ресурси.
6. В рамките на шестото основание се твърди, че мярката за помощ нарушава конкуренцията.
7. В рамките на седмото основание се твърди, че мярката за помощ засяга търговията между държавите членки.

В подкрепа на третото, четвъртото, петото, шестото и седмото основания жалбоподателят по-специално твърди, че Комисията допуснала грешка при прилагане на правото, когато констатирала, че мярката за помощ не предоставя предимство на определени предприятия.

- Първо, мярката предоставяла на големите кланици явно предимство, тъй като предвиждала малките кланици да плащат над два пъти по-високи такси за отвеждане на отпадъчните води на глава добитък, в сравнение с големите кланици, които поради това могли да плащат по-добре на доставчиците си.
- Второ, не съществувала обективна причина отстъпки при таксите за отвеждане на отпадъчни води да се правят само за големите кланици, когато „действителните разходи“ били идентични за малките, средните и големите кланици и таксуването следвало да се извършва само въз основа на „действителните разходи“, ако се направят отстъпки и за малките кланици.
- Трето, критерият на Комисията за оператор в условията на пазарна икономика бил неприложим за целите на преценката дали мярката предоставя предимство, тъй като нито едно датско предприятие няма право да се отдели от централната пречиствателна система и тъй като не съществувал реален или потенциален пазар за отвеждане на отпадъчните води в Дания.
- Четвърто, дори критерият за оператор в условията на пазарна икономика да бил приложим, Комисията не го приложила правилно. Този критерий можело да се основава единствено на данни за дейността на конкретен потребител. Не отговаряло на изискванията на този критерий при изчислението да се използват средни стойности, получени от други общини, и освен това да се пренебрегват значителните капиталови разходи, направени от пречиствателните станции под формата на инфраструктурни разходи за отпадъчни води и за разширяване на инсталациите, за да свържат с общинските инсталации големите предприятия-получатели на помощта.

Жалба, подадена на 17 август 2018 г. — РО/ЕСВД

(Дело T-494/18)

(2018/C 381/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: РО (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени:
  - изчислителния фиш от 17 октомври 2017 г., който му е изпратен с електронно съобщение от същия ден от отдел „Човешки ресурси“ на ЕСВД,
  - електронното съобщение от 16 януари 2018 г., което му е изпратено от отдел „Човешки ресурси“ на ЕСВД и което потвърждава липсата на правно основание за превишаване на нормативно предвидения таван за сина му и за дъщеря му,
  - ако е нужно, решението за отхвърляне на административната жалба, подадена на 17 януари 2018 г., за което жалбоподателят е уведомен на 17 май 2018 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. С първото основание се повдига възражение за незаконосъобразност, доколкото спорното решение, съобщението от 15 април 2016 г. и съобщението от 22 септември 2016 г., на които то се основава, както и Насоките, нарушавали Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и приложение X към него.
2. Второто основание е незаконосъобразност на обжалваното в случая индивидуално решение по следните съображения:
  - нарушение на принципите на предвидимостта, на оправданите правни очаквания, на правната сигурност и на добра администрация, както и нарушение на придобитите права,
  - нарушение на правото на зачитане на семейния живот и на правото на образование,
  - нарушение на принципа на равенство и на принципа на недопускане на дискриминация,
  - липса на претегляне на интересите и незначитане на принципа на пропорционалност на приетата мярка.

Жалба, подадена на 6 септември 2018 г. — К.А. Schmersal Holding/EUIPO — Tecnum (tec.nicum)

(Дело T-527/18)

(2018/С 381/35)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: К.А. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Вупертал, Германия) (представител: Rechtsanwalt A. Naudan,)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tecnum, SA (Манреса, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „tec.nicum“ — марка на Европейския съюз № 13 626 791

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 21 юни 2018 г. по преписка R 2427/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която се потвърждава отказът да се регистрира заявената марка за клас 42,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- липса на използване на марката, предмет на производството по възражение, по начин, който дава възможност да се запазят придобитите права,
- неправилно определяне на съответните потребители.

- липса на сходство в услугите;
- липса на сходство между конфликтните марки;
- липса на вероятност от объркване.

Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — BBY Solutions/EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)

(Дело T-715/15) ⁽¹⁾

(2018/С 381/36)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — BBY Solutions/EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)

(Дело T-773/15) ⁽¹⁾

(2018/С 381/37)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 78, 29.2.2016 г.

Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — BBY Solutions/EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Дело T-72/16) ⁽¹⁾

(2018/С 381/38)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 4.4.2016 г.

Определение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — Sky/EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Дело T-288/17) ⁽¹⁾

(2018/С 381/39)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG